

ХЕЛМУТ МАРКОВ: ТРЯБВА ДА СЕ ОПИТВАМЕ ДА ИЗГРАЖДИМ ЕВРОПА НА РЕГИОНИТЕ

Публикуван на: 24-04-2008

Източник: [Портал Европа](#)

Германският евродепутат Хелмут Марков, председател на Комисията по международна търговия в ЕП, е член на Конфедеративна група на Европейската обединена левица - Северна зелена левица. Германия.

Коя промяна във функционирането на европейските институции според Лисабонския договор, има най-голямо значение за гражданите?

По мое лично мнение една от най-важните промени, които настъпват в ЕС с влизането в сила на Лисабонския договор, е това, че населението има право на законодателна инициатива, събирайки подкрепа от 1 милион подписа. Това е нещо повече от референдум, това е пряка демокрация в действие.

Също така ЕП получава много повече възможности да оказва по-цялостно и задълбочено влияние върху законодателния процес чрез разширяването на областите с процедура на "съвместно решение". Това е голямо предимство.

Въпреки че Договорът от Лисабон ни дава много преимущества, според мен в него се разглеждат и въпроси, които аз бих предпочел да не бъдат регулирани така. Например темата за европейската армия и въоръжение, военна намеса.

Според мен имаме нужда от вид европейско въоръжение, за да се обмислят действията при евентуална необходимост от военна намеса. Смятам, че трябва да се проведат дебати по този въпрос.

Според Вас, кои са най-чувствителните въпроси, по които гражданите биха искали да използват правото си на законодателна инициатива?

Трудно ми е да отговоря на този въпрос. Правото на намеса на гражданите като законодатели в определението на европейските политики е повече в наш интерес, но може и да бъде против нашия интерес. Да се създаде социална Европа - това вероятно е една от най-важните цели на европейските граждани. Но например глобализацията може да обедини усилията ни за икономически растеж и просперитет, но може и да има отрицателен ефект - много производства се изнасят в чужбина, темпът на заетостта и социалният стандарт се променят драстично.

ХЕЛМУТ МАРКОВ: ТРЯБВА ДА СЕ ОПИТВАМЕ ДА ИЗГРАДИМ ЕВРОПА НА РЕГИОНИТЕ

ЕС често трудно намира компромис по много важни политически и икономически въпроси. ак разногласията между държавите-членки се отразяват на ЕП при взимането на решения на принципа на широк компромис?

Намирането на компромис е огромна отговорност. Когато имаме 27 страни-членки, а в бъдеще вероятно и повече, това наистина е трудно.

Трябва да се опитваме да изградим Европа като общност не на нации, а на региони, тогава имаме шанс. Ако си я представим като алианс на различни държави, тогава това ще е по-трудно. Реализирането на подобна политика отнема време, но аз съм оптимист.

През юни 2009 г. предстоят нови избори за ЕП. Какво според Вас ще мотивира гласоподавателите да дадат своя глас?

Този проблем е много актуален във всяка една държава-членка. Ако погледнете сега средно 80% от европейската политика се решава на национално ниво по принципа на субсидиарността. Така, когато дадено решение е добро за определена държава, властите казват: "Да, това е наше решение", а когато не е толкова благоприятен, се твърди, че въпросът се решава от Брюксел. Например не е наша работа да решаваме как ще работи градския транспорт в София, това се решава от общината и гражданите.

На изборите за ЕП обикновено има ниска избирателна активност. Според мен трябва да се развие по-дългосрочна визия за европейските политики, защото дори и обикновени неща от ежедневието - например електричеството или стандарта на производство на млякото, идват, произтичат от ЕС като място на производство, квота и изисквания.

Трябва да обясним на гражданите, че това също е ЕС, че с ежедневната си работа те участват в живота на Евросъюза, дават своя принос за него. Но това е въпрос на време - да се почувстваме европейци, а не просто българин, германец или англичанин. Ние сме европейци.